

อัปเดตใหม่สุด!!

ป. วิแพ่ง

พร้อมหัวข้อเรื่อง
ทุกมาตรา

สะดวก! ด้วย
หัวข้อเรื่อง
ทุกมาตรา

ฉบับสมบูรณ์

มาตรา ๑-๓๖๗

รวบรวมโดย : บุณร่วม เทียมจันทร์ อดีตอธิบดีอัยการฯ
ศรัณญา วิชชาธรรม ทนายความชั้น ๑ น.บ.,น.บ.ท.,น.ม.

ประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง

พร้อมหัวข้อเรื่องทุกมาตรา
ฉบับสมบูรณ์

รวบรวมโดย

บุญร่วม เทียมจันทร์

อดีตอธิบดีอัยการฯ

ศรัณยูญา วิชาธรรม

ทนายความชั้น ๑ น.บ.,น.บ.ท.,น.ม.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พร้อมหัวข้อเรื่องทุกมาตรา ฉบับสมบูรณ์

รวบรวมโดย บุญร่วม เทียมจันทร์, ศรีัญญา วิชาธรรม

ISBN 978-616-381-127-1

ราคา 199 บาท

จัดทำโดย บริษัท อินส์พัล จำกัด

สำนักพิมพ์ THE LAW GROUP

379/13 เอกมัยคอมเพล็กซ์ ถนนสุขุมวิท 63

แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 084-875-5868, 089-200-1303

E-mail : dp_publish@hotmail.com

www.inspal.co.th

จัดจำหน่ายโดย บริษัท ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน)

เลขที่ 1858/87-90 ถนนเทพรัตน แขวงบางนาใต้

เขตบางนา กรุงเทพฯ 10260

โทร. 02-826-8000 โทรสาร 02-826-8999

www.se-ed.com

พิมพ์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2563

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ห้ามคัดลอก ลอกเลียน ทำซ้ำ ทำสำเนา
ไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ หรือนำไปเผยแพร่ในช่องทางต่างๆ
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร

โลโก้ เครื่องหมายการค้า ชื่อของสินค้าและบริการที่อ้างถึง เป็นของบริษัทนี้

คำนำ

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งฉบับนี้ ได้รวบรวมขึ้นอย่างถูกต้อง ตัวอักษรอ่านง่าย ชัดเจน จัดรูปแบบที่สวยงาม สะดวกต่อการอ่านเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ ข้าพเจ้าผู้รวบรวมยังได้ระบุชื่อหัวข้อเรื่องไว้ทุกมาตรา ว่ามาตรานั้นเป็นเรื่องอะไร เพื่อความสะดวกในการอ่าน ศึกษา และค้นคว้า

อนึ่ง ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๓ และ พ.ร.บ. ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วยแล้ว

เหมาะสำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา ครู อาจารย์ ทนายความ ตำรวจ ทหาร ผู้พิพากษา อัยการ ผู้ที่จะสอบเข้าหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และในองค์กรต่างๆ รวมถึงประชาชนทั่วไป

ขอให้ท่านที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้ จงประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตั้งตามปรารถนาทุกประการ

ด้วยความปรารถนาดี

บุญร่วม เทียมจันทร์
ศรีบุญญา วิชชาธรรม

สารบัญ

	มาตรา	หน้า
พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๔๗๗		๑๑
พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓		๑๖
พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๘		๒๑
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง		๒๓
ภาค ๑ บททั่วไป		๒๓
ลักษณะ ๑ บทวิเคราะห์ศัพท์	๑	๒๓
ลักษณะ ๒ ศาล		๒๗
หมวด ๑ เขตอำนาจศาล	๒-๑๐	๒๗
หมวด ๒ การคัดค้านผู้พิพากษา	๑๑-๑๔	๓๖
หมวด ๓ อำนาจและหน้าที่ของศาล	๑๕-๓๔/๑	๔๐
หมวด ๔ การนั่งพิจารณา	๓๕-๔๕	๕๘
หมวด ๕ รายงานและสำนวนความ	๔๖-๕๔	๖๖
ลักษณะ ๓ คู่ความ	๕๕-๖๖	๗๔
ลักษณะ ๔ การยื่นและส่งคำคู่ความและเอกสาร	๖๗-๘๓ บัญญัติ	๘๒
ลักษณะ ๕ พยานหลักฐาน		๑๐๐
หมวด ๑ หลักทั่วไป	๘๔-๑๐๕	๑๐๐
หมวด ๒ ว่าด้วยการมาศาลของพยาน และการซักถามพยาน	๑๐๖-๑๒๑	๑๒๓
หมวด ๓ การนำพยานเอกสารมาสืบ	๑๒๒-๑๒๗ ทวิ	๑๓๗
หมวด ๔ การตรวจและการแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ โดยศาล	๑๒๘-๑๓๐	๑๔๔

	มาตรา	หน้า
ลักษณะ ๖ คำพิพากษาและคำสั่ง		๑๔๙
หมวด ๑ หลักทั่วไปว่าด้วยการชี้ขาดตัดสินคดี	๑๓๑-๑๓๙	๑๔๙
หมวด ๒ ข้อความและผลแห่งคำพิพากษา และคำสั่ง	๑๔๐-๑๔๘	๑๕๔
หมวด ๓ ค่าฤชาธรรมเนียม		๑๖๔
ส่วนที่ ๑ การกำหนดและการชำระค่าฤชาธรรมเนียม และการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล	๑๔๙-๑๖๐	๑๖๔
ส่วนที่ ๒ ความรับผิดชอบที่สุด ในค่าฤชาธรรมเนียม	๑๖๑-๑๖๘/๓	๑๗๗
ภาค ๒ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น		๑๘๕
ลักษณะ ๑ วิธีพิจารณาสამัญในศาลชั้นต้น	๑๗๐-๑๘๘	๑๘๕
ลักษณะ ๒ วิธีพิจารณาวิสามัญในศาลชั้นต้น		๒๐๐
หมวด ๑ วิธีพิจารณาคดีในศาล	๑๘๙-๑๙๖	๒๐๐
หมวด ๒ การพิจารณาโดยชดัดนัด		๒๑๒
ส่วนที่ ๑ การชดัดนัดยื่นคำให้การ	๑๙๗-๑๙๙ น	๒๑๒
ส่วนที่ ๒ การชดัดนัดพิจารณา	๒๐๐-๒๐๙	๒๒๐
หมวด ๓ อนุญาตไต่สวนการ	๒๑๐-๒๒๒	๒๒๕
หมวด ๔ การดำเนินคดีแบบกลุ่ม		๒๓๒
ส่วนที่ ๑ บททั่วไป	๒๒๒/๑-๒๒๒/๗	๒๓๒
ส่วนที่ ๒ การขออนุญาตให้ดำเนินคดีแบบกลุ่ม	๒๒๒/๘-๒๒๒/๑๓	๒๓๘
ส่วนที่ ๓ การพิจารณาคดีแบบกลุ่ม	๒๒๒/๑๔-๒๒๒/๓๔	๒๔๒
ส่วนที่ ๔ คำพิพากษาและการบังคับคดี	๒๒๒/๓๕-๒๒๒/๔๔	๒๖๓
ส่วนที่ ๕ อุทธรณ์และฎีกา	๒๒๒/๔๕-๒๒๒/๔๘	๒๗๑
ส่วนที่ ๖ ค่าธรรมเนียม	๒๒๒/๔๙	๒๗๓
ภาค ๓ อุทธรณ์และฎีกา		๒๗๔
ลักษณะ ๑ อุทธรณ์	๒๒๓-๒๔๖	๒๗๔
ลักษณะ ๒ ฎีกา	๒๔๗-๒๕๒	๒๘๒

ภาค ๔ วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา

และการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

๒๙๖

ลักษณะ ๑ วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา

๒๙๖

หมวด ๑ หลักทั่วไป

๒๕๓-๒๖๕

๒๙๖

หมวด ๒ คำขอในเหตุฉุกเฉิน

๒๖๖-๒๗๐

๓๑๒

ลักษณะ ๒ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

๓๑๖

หมวด ๑ หลักทั่วไป

๓๑๖

ส่วนที่ ๑ ศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดี

๒๗๑

๓๑๖

ส่วนที่ ๒ คำบังคับ

๒๗๒-๒๗๓

๓๑๗

ส่วนที่ ๓ การขอบังคับคดี

๒๗๔-๒๗๕

๓๒๐

ส่วนที่ ๔ การพิจารณาคำขอบังคับคดี

๒๗๖

๓๒๒

ส่วนที่ ๕ การขอให้ศาลไต่สวนเกี่ยวกับกิจการและ

ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

๒๗๗

๓๒๔

ส่วนที่ ๖ อำนาจทั่วไปของเจ้าพนักงานบังคับคดี

๒๗๘-๒๗๙

๓๒๕

ส่วนที่ ๗ ผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี

๒๗๙-๒๘๑

๓๓๒

ส่วนที่ ๘ การงดการบังคับคดี

๒๘๑-๒๘๑

๓๓๔

ส่วนที่ ๙ การถอนการบังคับคดี

๒๘๒-๒๘๔

๓๓๗

ส่วนที่ ๑๐ การเพิกถอนหรือแก้ไขการบังคับคดี

ที่ผิดระเบียบ

๒๘๕

๓๓๘

หมวด ๒ การบังคับคดีในกรณีที่เป็นหนี้เงิน

๓๔๒

ส่วนที่ ๑ อำนาจของเจ้าพนักงานบังคับคดี

๒๘๖-๓๐๐

๓๔๒

ส่วนที่ ๒ ทรัพย์สินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบ

แห่งการบังคับคดี

๓๐๑-๓๐๒

๓๔๖

ส่วนที่ ๓ การยึดทรัพย์สิน

๓๐๓-๓๐๕

๓๕๓

ส่วนที่ ๔ การอายัดสิทธิเรียกร้อง

๓๐๖-๓๒๐

๓๖๒

ส่วนที่ ๕ การขอให้ศาลบังคับบุคคลภายนอก

ชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง

๓๒๑

๓๖๕

ส่วนที่ ๖ สิทธิของบุคคลภายนอกและผู้มีส่วนได้เสีย

เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกบังคับคดี

๓๒๒-๓๒๕

๓๖๖

	มาตรา	หน้า
ส่วนที่ ๗ การขอเฉลี่ยและการเข้าดำเนินการ บังคับคดีต่อไป	๓๒๖-๓๓๐	๓๗๒
ส่วนที่ ๘ การขายหรือจำหน่าย	๓๓๑-๓๓๕	๓๗๘
ส่วนที่ ๙ การตั้งผู้จัดการอสังหาริมทรัพย์หรือ การประกอบกิจการแทนการขาย หรือจำหน่าย	๓๓๖	๓๘๔
ส่วนที่ ๑๐ การทำบัญชีส่วนเฉลี่ย	๓๓๗-๓๔๔	๓๘๕
ส่วนที่ ๑๑ เงินค้ำจ่าย	๓๔๕	๓๙๐
หมวด ๓ การบังคับคดีในกรณีที่ให้ส่งคืน หรือส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง	๓๔๖-๓๔๙	๓๙๑
หมวด ๔ การบังคับคดีในกรณีให้ขับไล่	๓๕๐	๓๙๔
ส่วนที่ ๑ การบังคับคดีในกรณีที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ต้องออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ ที่อยู่อาศัย หรือทรัพย์สินที่ครอบครอง	๓๕๑-๓๕๔	๓๙๔
ส่วนที่ ๒ การบังคับคดีในกรณีที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษา ต้องรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ไม้ยืนต้น ไม้ล้มลุก หรืออัญชาติ หรือขนย้ายทรัพย์สิน ออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ ที่อยู่อาศัย หรือทรัพย์สินที่ครอบครอง	๓๕๕	๓๙๘
หมวด ๕ การบังคับคดีในกรณีให้ให้กระทำการ หรืองดเว้นกระทำการ	๓๕๖	๓๙๙
ส่วนที่ ๑ การบังคับคดีในกรณี ที่ให้กระทำการ	๓๕๗-๓๕๘	๔๐๐
ส่วนที่ ๒ การบังคับคดีในกรณี ที่ให้งดเว้นกระทำการ	๓๕๙	๔๐๒
หมวด ๖ การบังคับคดีในกรณีได้มา ซึ่งทรัพย์สินที่มีทะเบียน	๓๖๐	๔๐๓
หมวด ๗ การบังคับคดีในกรณีที่ขอให้ศาลสั่งจับกุม และกักขังลูกหนี้ตามคำพิพากษา	๓๖๑-๓๖๔	๔๐๔
หมวด ๘ การบังคับคดีในกรณีที่มีการประกันในศาล	๓๖๖-๓๖๗	๔๐๗

ตารางกฎกระทรวง และประกาศกระทรวง

ตาราง ๑	ค่าธรรมเนียมศาล (ค่าขึ้นศาล)	๔๐๘
ตาราง ๒	ค่าธรรมเนียมศาล (ค่าธรรมเนียมอื่นๆ)	๔๑๑
ตาราง ๓	ค่าสืบพยานหลักฐานนอกศาล	๔๑๒
ตาราง ๔	ค่าป่วยการ ค่าพาหนะ และค่าเช่าที่พักของพยาน กับค่ารั้งวัดทำแผนที่	๔๑๓
ตาราง ๕	ค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี	๔๑๔
ตาราง ๖	ค่าทนายความ	๔๑๕
ตาราง ๗	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดี	๔๑๖
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖	(พ.ศ. ๒๔๙๖)	๔๑๗
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗	(พ.ศ. ๒๕๐๒)	๔๒๐
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘	(พ.ศ. ๒๕๐๒)	๔๒๔
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๙	(พ.ศ. ๒๕๓๕)	๔๒๖

พระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกา
เกี่ยวกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“คนเราควรจะให้
ควรกินพอประมาณ
ควรช่วยเหลือคนอื่น
ควรจะรับใช้

แต่ไม่ควรจะขออะไรจากผู้อื่น
ไม่ควรจะมากเกินไปถึงกับท้อถอย
ไม่ใช่เหยียบย่ำ
ไม่ควรคิดเป็นนายคน”

กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์
พระบิดาแห่งกฎหมายไทย

พระราชบัญญัติ
ให้ใช้ประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง
พุทธศักราช ๒๔๗๗

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗)
อนุวัฒน์จาตุรนต์
อาทิตย์ทิพอาภา
เจ้าพระยายมราช
ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๘
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรที่จะยกเลิกบรรดา กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งต่างๆ ที่ใช้อยู่ ณ บัดนี้ และให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งแทน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๔๗๗”

*มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ตามที่ได้ตราไว้ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘ เป็นต้นไป

บทบัญญัติในประมวลกฎหมายนี้ให้ใช้ในศาลทั่วไปตลอด ราชอาณาจักร ยกเว้นแต่ในศาลพิเศษที่มีข้อบังคับสำหรับศาลนั้น และถ้ามีกฎหมายให้ใช้ธรรมเนียมประเพณีหรือกฎหมายทางศาสนาใน ศาลใด ให้ศาลนั้นยกธรรมเนียมประเพณีหรือกฎหมายนั้นๆ มาใช้แทน บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ เว้นแต่คู่ความจะได้ตกลงกันไว้ ให้ใช้ประมวลกฎหมายนี้

*มาตรา ๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๗๒๓ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๔๗๘

บทบัญญัติในประมวลกฎหมายนี้ ให้ใช้บังคับแก่คดีความ ทั้งปวงซึ่งค้างชำระอยู่ในศาล เมื่อวันใช้ประมวลกฎหมายนี้ หรือที่ยื่นต่อศาลภายหลังวันนั้น ไม่ว่ามูลคดีจะได้เกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันใช้นั้น

มาตรา ๔ ตั้งแต่วันใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนี้สืบไป ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในประมวลกฎหมายนี้ หรือซึ่งแย้งกับบทแห่งประมวลกฎหมายนี้

*มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในเรื่องต่อไปนี้

(๑) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องเจ้าพนักงานบังคับคดี รวมทั้งการกำหนดค่าธรรมเนียมนอกจากที่ระบุไว้ในตาราง ๕ ท้ายประมวลกฎหมายนี้ ตลอดจนการขดใช้ค่าใช้จ่ายให้บุคคลเหล่านั้น

(๒) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องการยึดและอายัด และการจำหน่ายทรัพย์สินเป็นตัวแทนโดยวิธีขายทอดตลาดหรือโดยวิธีอื่น และในเรื่องวิธีการบังคับคดีทางอื่นๆ ที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะพึงปฏิบัติ

*มาตรา ๕ แก้ไขโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

*มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีอำนาจออกข้อบังคับตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การแต่งตั้ง การระบุดัว และการสาบานของล่าม ผู้แปล และผู้เชี่ยวชาญการกำหนดจำนวนค่าป่วยการ และการชดใช้ค่าใช้จ่าย ให้บุคคลเหล่านั้น

** (๑/๑) การกำหนดจำนวนค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และ ค่าเช่าที่พัก ของพยานที่ศาลเรียกมา

(๒) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องเจ้าพนักงานศาล รวมทั้ง การกำหนดค่าธรรมเนียมนอกจากที่ระบุไว้ในตาราง ๕ ท้ายประมวล กฎหมายนี้ ตลอดจนการชดใช้ค่าใช้จ่ายให้บุคคลเหล่านั้น

(๓) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องการเก็บรักษาและการ ทำลายสารบบความ สารบบคำพิพากษา สมุดคำพิพากษา และสารบบ อื่นๆ ของศาล ตลอดจนสำนวนความทั้งหลาย

*มาตรา ๖ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๒ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

**มาตรา ๖ (๑/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๙ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘)

(๔) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องการยื่นเอกสารต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล เพื่อยื่นต่อศาลหรือเพื่อส่งให้แก่คู่ความหรือบุคคลผู้ใดผู้หนึ่ง และในเรื่องการขอร้องด้วยวาจาเพื่อให้ศาลพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีมีโนสาเร่

(๕) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องที่คู่ความฝ่ายหนึ่งจะส่งต้นฉบับเอกสารไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า “มาตรา ๕ บรรดากฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๔๗๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป โดยอนุโลม เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๕๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือข้อบังคับที่ตราขึ้นใหม่ใช้บังคับแทน”

พระราชบัญญัติ
ให้ใช้ประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๔๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓
เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๕๓๗

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓”

*มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๕๗๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในเรื่องต่อไปนี้

*มาตรา ๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

(๑) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องเจ้าพนักงานบังคับคดี รวมทั้งการกำหนดค่าธรรมเนียมนอกจากที่ระบุไว้ในตาราง ๕ ท้ายประมวลกฎหมายนี้ ตลอดจนการชดใช้ค่าใช้จ่ายให้บุคคลเหล่านั้น

(๒) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องการยึดและอายัด และการจำหน่ายทรัพย์สินเป็นตัวเงิน โดยวิธีขายทอดตลาดหรือโดยวิธีอื่น และในเรื่องวิธีการบังคับคดีทางอื่นๆ ที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะพึงปฏิบัติ

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๔๗๗

“มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีอำนาจออกข้อบังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การแต่งตั้ง การระบุดำ และ การสาบานของล่าม ผู้แปล และผู้เชี่ยวชาญ การกำหนดจำนวนค่าป่วยการ และการชดใช้ค่าใช้จ่ายให้บุคคลเหล่านั้น

(๒) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องเจ้าพนักงานศาล รวมทั้งการกำหนดค่าธรรมเนียมนอกจากที่ระบุไว้ในตาราง ๕ ท้ายประมวลกฎหมายนี้ ตลอดจนการชดใช้ค่าใช้จ่ายให้บุคคลเหล่านั้น

(๓) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องการเก็บรักษาและการทำลายสารบบความ สารบบคำพิพากษา สมุดคำพิพากษาและสารบบอื่นๆ ของศาล ตลอดจนสำนวนความทั้งหลาย

(๔) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องการยื่นเอกสารต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาล เพื่อยื่นต่อศาลหรือเพื่อส่งให้แก่คู่ความหรือบุคคลผู้ใดผู้หนึ่ง และในเรื่องการขอร้องด้วยวาจาเพื่อให้ศาลพิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีมิโนสาเร่

(๕) จัดวางระเบียบทางธุรการในเรื่องที่คู่ความฝ่ายหนึ่งจะส่งต้นฉบับเอกสารไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อบังคับนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๕ บรรดากฎกระทรวงซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๔๗๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปโดยอนุโลมเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือข้อบังคับที่ตราขึ้นใหม่ใช้บังคับแทน

มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานธุรการอิสระของศาลยุติธรรม แต่ไม่ได้กำหนดให้กรมบังคับคดีเป็นหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรม กรมบังคับคดีจึงยังอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม ดังนั้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
ให้ใช้ประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๕๗๗

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘”

*มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๑/๑) การกำหนดจำนวนค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ของพยานที่ศาลเรียกมา”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่ปัจจุบันยังมีได้มีการกำหนดค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของพยานที่ศาลเรียกมาให้ความเห็นต่อศาล ทั้งที่ความเห็นของพยานที่ศาลเรียกมานั้นเป็นประโยชน์ต่อคู่ความทุกฝ่าย ดังนั้น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จึงสมควรกำหนดค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของพยานที่ศาลเรียกมาให้ความเห็นต่อศาลให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ภาค ๑ บททั่วไป

ลักษณะ ๑ บทวิเคราะห์ศัพท์

(มาตรา ๑ ตำนายาม)

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

(๑) “ศาล” หมายความว่า ศาลยุติธรรมหรือผู้พิพากษาที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง

(๒) “คดี” หมายความว่า กระบวนพิจารณานับตั้งแต่เสนอคำฟ้องต่อศาลเพื่อขอให้รับรอง คู่ครอง บังคับตาม หรือเพื่อการใช้ซึ่งสิทธิหรือหน้าที่

(๓) “คำฟ้อง” หมายความว่า กระบวนพิจารณาใดๆ ที่โจทก์ได้เสนอข้อหาต่อศาล ไม่ว่าจะได้เสนอด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือ ไม่ว่าจะได้เสนอต่อศาลชั้นต้น หรือชั้นอุทธรณ์ หรือฎีกา ไม่ว่าจะได้

เสนอในขณะที่เริ่มคดีโดยคำฟ้องหรือคำร้องขอ หรือเสนอในภายหลัง โดยคำฟ้องเพิ่มเติม หรือแก้ไข หรือฟ้องแย้ง หรือโดยสอดเข้ามา ในคดี ไม่ว่าจะด้วยสมัครใจ หรือถูกบังคับ หรือโดยมีคำขอให้พิจารณา ใหม่

(๔) “คำให้การ” หมายความว่า กระบวนพิจารณาใดๆ ซึ่งคู่ความ ฝ่ายหนึ่งยกข้อต่อสู้เป็นข้อแก้คำฟ้อง ตามที่บัญญัติไว้ในประมวล กฎหมายนี้ นอกจากคำแถลงการณ์

(๕) “คำคู่ความ” หมายความว่า บรรดาคำฟ้อง คำให้การ หรือ คำร้องทั้งหลายที่ยื่นต่อศาลเพื่อตั้งประเด็นระหว่างคู่ความ

(๖) “คำแถลงการณ์” หมายความว่า คำแถลงด้วยวาจา หรือ เป็นหนังสือ ซึ่งคู่ความฝ่ายหนึ่งกระทำหรือยื่นต่อศาล ด้วยมุ่งหมาย ที่จะเสนอความเห็นต่อศาลในข้อความ ในประเด็นที่ได้ยกขึ้นอ้างใน คำคู่ความ หรือในปัญหาข้อใดที่ศาลจะพึงมีคำสั่ง หรือคำพิพากษา ซึ่งในข้อเหล่านี้คู่ความฝ่ายนั้นเพียงแต่แสดง หรือกล่าวทบทวน หรือ ยืนยัน หรืออธิบายข้อความแห่งคำพยานหลักฐานและปัญหาข้อ กฎหมายและข้อเท็จจริงทั้งปวง คำแถลงการณ์อาจรวมอยู่ในคำคู่ความ

(๗) “กระบวนพิจารณา” หมายความว่า การกระทำใดๆ ตามที่ บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้อันเกี่ยวข้องกับคดีซึ่งได้กระทำไปโดย คู่ความในคดีนั้น หรือโดยศาล หรือตามคำสั่งของศาล ไม่ว่าจะเป็นนั้น จะเป็นโดยคู่ความฝ่ายใดทำต่อศาล หรือต่อคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง หรือ ศาลทำต่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทุกฝ่าย และรวมถึงการส่งคำ คู่ความและเอกสารอื่นๆ ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้

(๘) “การพิจารณา” หมายความว่า กระบวนพิจารณาทั้งหมด ในศาลใดศาลหนึ่ง ก่อนศาลนั้นชี้ขาดตัดสิน หรือจำหน่ายคดีโดย คำพิพากษาหรือคำสั่ง

(๙) “การนั่งพิจารณา” หมายความว่า การที่ศาลออกนั่งเกี่ยวกับการพิจารณาคดี เช่น ชั่งสองสถาน สืบพยาน ทำการไต่สวน ฟังคำขอ ต่างๆ และฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจา

(๑๐) “วันสืบพยาน” หมายความว่า วันที่ศาลเริ่มต้นทำการสืบ พยาน

(๑๑) “คู่ความ” หมายความว่า บุคคลผู้ยื่นคำฟ้อง หรือถูกฟ้อง ต่อศาล และเพื่อประโยชน์แห่งการดำเนินกระบวนพิจารณา ให้รวมถึง บุคคลผู้มีสิทธิกระทำการแทนบุคคลนั้นๆ ตามกฎหมาย หรือในฐานะ ทนายความ

(๑๒) “บุคคลผู้ไร้ความสามารถ” หมายความว่า บุคคลใดๆ ซึ่ง ไม่มีความสามารถตามกฎหมาย หรือความสามารถถูกจำกัดโดย บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยความสามารถ

(๑๓) “ผู้แทนโดยชอบธรรม” หมายความว่า บุคคลซึ่งตาม กฎหมายมีสิทธิที่จะทำการแทนบุคคลผู้ไร้ความสามารถ หรือเป็นบุคคล ที่จะต้องให้คำอนุญาต หรือให้ความยินยอมแก่ผู้ไร้ความสามารถในอัน ที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง

* (๑๔) “เจ้าพนักงานบังคับคดี” หมายความว่า เจ้าพนักงานในสังกัดกรมบังคับคดี หรือพนักงานอื่นผู้มีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้ อยู่ในอันที่จะปฏิบัติตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในภาค ๔ แห่งประมวลกฎหมายนี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิของคู่ความในระหว่างการศึกษา หรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง และให้หมายความรวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานบังคับคดีให้ไปปฏิบัติการแทน

* มาตรา ๑ (๑๔) แก้ไขโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๔ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓) แก้ไขครั้งสุดท้ายโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๓๑ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘)

Justice is the spirit of law
ความยุติธรรม คือ เจตนารมณ์ของกฎหมาย

ISBN 978-616-381-127-1

9 786163 811271

สำนักพิมพ์ THE LAW GROUP
www.inspal.co.th

หมวดกฎหมาย
ราคา 199 บาท